

VRNs (18.06.2011) – Hà Nội – Ngài ung dung, nhàn nhàn có gì quan trọng trước các tin đồn.

Cố gắng, ngài buông lời đùa bỡn: “Nếu đây không đúng, có lẽ tôi phải trả về Hà Nội, vì về pháp luật họ không cần tôi nữa. Và về giáo luật, tôi thuộc về Tổng Giáo Phận Hà Nội”. Chúng tôi cũng cố gắng vang phẫn há và ngài: “Nếu đúng như vậy giáo dân chúng con sẽ thật chắc ăn mừng lớn”.

Châu Sơn nói có linh Chúa

Nhân có chuyên công tác ra Bắc, tôi sắp xếp thời giờ về thăm Châu Sơn, vì bạn bè tôi ai cũng khuyến khích: “Chưa biết Châu Sơn là chưa biết miền Bắc”.

Chúng tôi, ba anh em linh mục An Thanh, CSsR, blogger Nguyễn Văn Thuận – Bùi Thanh Hiếu và anh Vinh Sơn Viên, một doanh nhân Công giáo rời Nhà thờ Thái Hà lúc 06:30 sáng ngày 15.06.2011 đi Nho Quan. Tôi cũng có vài đồng nghiệp Sài Gòn ra Miền Bắc làm việc, nhưng chưa ai nào có cơ hội thăm đan viện Châu Sơn, một đan viện được thành lập từ năm 1936, do Đức Cha Tadê Lê Hữu Tấn làm bề trên. Sau biến cố 1954 cho đến nay, đan viện gần như không còn cơ sở, nhà đất bị chiếm đóng. Đã có ba linh mục và một tu sĩ bị chết trong các nhà tù, nhà giam của chế độ, được biết tới Công Trại Khét Tiêng.

Khi xe chúng tôi còn cách đan viện hơn 10 km, vì sợ nhầm đường, chúng tôi dừng xe hỏi các bác xe đạp. Cũng một chút “kín đáo”, chúng tôi hỏi:

- Châu Sơn đi đường này đúng không bác?
- Tu viện Châu Sơn chỗ gì? – Một bác nhìn đoán ý chúng tôi rời ghế – Có đi không, có bằng ghi tên Tu viện Châu Sơn trên đường, dắt phía tay phải.

Theo hai anh người Hà Nội cùng đi cho biết, đan viện Châu Sơn, gần một năm nay, kể từ ngày Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt về an tánh đây thì hầu như ngày nào cũng có đoàn linh mục, tu sĩ, giáo dân từ Hà Nội, Lạng Sơn, Phát Diệm, Vinh, và cả Sài Gòn đến hành hương. Chỉ riêng sáng nay, khi chúng tôi đến, Đức Tổng Giám Mục đang tiếp một nhóm từ Hà Nội mới đến, rồi sau đó đến phiên chúng tôi. Khi chúng tôi về xong, liền sau đó là phái đoàn trên Lạng Sơn, đi suốt hơn 5 giờ đường xa xôi. Khi đang dùng cơm trưa thì một đoàn khác từ Hà Nội đến bằng 2 xe 45 chỗ.

Tôi nhớ đến nhân vật linh sĩ trong một sách tu đức đã được đức cách đây 30 năm, không nhớ rõ

tác gi, k r ng v n sĩ đó mu n m t mình tìm Chúa trong cô t ch n i r ng sâu, nh ng ch m t th i gian ng n thoi, bao nhiêu là ng i mang đ lo i th ng tích trong tâm h n đ n g p v n sĩ đ đ c l ng nghe, nâng đ , và nh t là đ c g p Thiên Chúa huy n nhi m và đ c ch a lành. Lúc y tôi nh n ra đ i s ng thánh hi n là đ i s ng ph c v c a Chúa dành cho dân ng i, nên dù mình có tránh xa, hay ch n l a m t môi tr ng khác cách bi t đi n a thì Chúa v n có cách th c hi n vi c c u đ c a Chúa. Đ n lúc nh n ra đ i u đó thì con ng i ph i th a vâng thoi.

Ngài ân c n ti p chuy n chúng tôi, phong cách ung dung, thái đ thân tình, l i l m c m c. Cu c đ i tho i t nhiên nh tr i và đ t v i đ các chuy n v th i ti t, mùa màng, v x h i, tâm linh...

Đ c h i t i sao ch n Châu S n sau khi ch m đ t nhi m v H N i, ngài nói đ n s : “T x a nghe nh ng b c ti n b i nói v Châu S n trong lòng đã th y m n m . Khi đ n đây th y đúng là mi n đ t linh thiêng, phong c nh đ p. Khi bi t l ch s Đan vi n, càng xác tín n i này có n Chúa”.

Qu th c Châu S n có m t l ch s l l ùng. Đ c cha Tadêô Lê h u T , b trên tiên kh i đã cùng 18 anh em t Ph c S n, Qu ng Tr t i đây l p nhà. R ng thiêng n c đ c nên sau vài năm g n m t n a đã n m xu ng làm n n móng cho Đan vi n. Nh ng Đan vi n c th phát tri n.

Trong kháng chi n, H ch t ch đã thân hành vào Châu s n đ m i Đ c Cha Lê làm c v n. Đ c Cha Lê đã tr l i: “N u c v i đ t n c dân t c, chúng tôi b bên c . Nh ng n u c là c ng s n, chúng tôi không th đ ng hành vì vô th n không th đi v i h u th n”. Sau năm 1954 là th i k kh n n c a Đan vi n. Nhà c a đ t đ ai b chi m đ t. Ng i l p thì di c , l p thì b b t b , b đ u t , b gi t ch t. Ngay c t ng nh cũng b đ p phá n ng n . M t cu c kh n n kéo dài 50 năm không gi t ch t đ c s c s ng th n linh. Hôm nay, nhìn vào s c s ng mãnh li t v i h n 100 đan sĩ, v i nh ng khóa tĩnh tâm s t s ng liên t c, ta nh s th y n Chúa trong Đan vi n cô t ch này đúng nh l i Đ c t ng Giuse.

Lý do c ng t i đan vi n Xitô Thánh M u Châu S n Nho Quan, n i đã tr i qua m t ch ng hành trình l ch s 74 năm v i bi t bao s ki n vui bu n, chia ly và h nh phúc, đã đ c m t v Tông đ c a Chúa xác nh n là n i “có n Chúa”, đã tr nên ni m an i không ch cho các đan sĩ, mà còn là ni m hy v ng cho dân Chúa và dân Vi t.

Đ c t ng Giuse h n nhiên c i nói v i chúng tôi

không. Con người này có quá ít thời giờ để suy nghĩ, để chìm xuống chiều sâu”.

“Tuy nhiên cũng có một số người vẫn đang suy tư, tìm kiếm. Xã hội càng náo động, càng biến động thì theo một cách thì cũng có những con người chán ngán, tìm bề để đi tìm cái giá trị sâu xa hơn. Xã hội có hai mặt như thế”.

“Đôi tu cũng như thế. Những người tu không phải trên trời rơi xuống, những tu trong xã hội đi ra, nên người tu hôm nay cũng mang những đau khổ của xã hội, của gia đình và biến bè vào trong đời tu. Tuy được đào tạo để chăm sóc, để quy hướng người tội lỗi nhưng cái đó vẫn đời sống thiêng liêng, những vấn đề như những người đời đang xảy ra trong xã hội hôm nay. Người tu sĩ linh mục phải để ng hành vì con người thì nay có hai khía cạnh. Một mặt vẫn phải để ng hành vì con người hôm nay, vì xã hội hôm nay trong cuộc sống đời thường, hiểu biết nhân loại trong những khuynh hướng, những mặt trái và bản khoăn trần trụi. Mặt khác phải để ng hành vì nhân loại trên con đường truy tìm những giá trị thiêng liêng, vĩnh cửu, khi đi tìm cuộc sống hôm nay, nhìn nhận những khiếm khuyết của cuộc sống hiện tại, sẵn sàng dâng hiến khi con người sau những mặt trái vẫn cuộc sống vật vã, có nhu cầu tìm về đời sống tâm linh”.

Nói về nhu cầu của người tín hữu giáo dân và những đời thay trong suy nghĩ cũng như thái độ sống xã hội và linh mục, Đốc tu ng Giuse xác nhận: “Trên đây là Miền Bắc thì hiểu theo linh mục. Giáo dân có lẽ có đức thánh, nên linh mục nào cũng đức. Những vài năm trước đây đã có nhu cầu linh mục hơn thì giáo dân lại có nhu cầu đòi hỏi hơn nữa linh mục. Người giáo dân bắt đầu so sánh, tuy cái này rất quan trọng, nhưng họ cũng bắt đầu đòi hỏi, nhìn nhận và tìm kiếm về nào có thể đem đến cho họ những lợi ích thực tâm linh đích thực, là cái người ta cần hơn”.

Càng nghe Đốc tu ng Giuse nói, chúng tôi càng thấy thực sự đang có những thách thức rất lớn cho giáo sĩ và tu sĩ, không chỉ về tri thức hay giáo lý sống đức, mà về kinh nghiệm tâm linh, mặt tâm linh bắt rễ sâu và chắc để có thể làm cho những người trẻ cho chúng ta.

Li xây dựng đời sống tâm linh

Đốc Cha E.G. Allys Lý ghi nhận trong sách Lập dòng Xitô, ban hành tại Tòa Giám Mục

Mục cho giới và bão, lòng người vẫn vẫn cao Phê Cam ngày 21/03/1920 như sau: “Mục đích

chính của các tu sĩ dòng này là nên hoàn thiện trong đời sống thiêng liêng qua con đường chiêm niệm; mục đích thứ hai là cứu người và hy sinh cho dân chúng.

Tuy không phải là đan sĩ, nhưng khi đến Châu Sơn Nho Quan, Đốc tổng giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt đã nhập cuộc vào đời sống tâm linh của Hội dòng này. Sẽ có một câu chuyện trong tổng giám kinh nguyện và cuộc đoàn làm cho đời sống các đan sĩ được nâng đỡ rất nhiều. Ngoài ra, rất nhiều anh chị em giáo dân khắp nơi được hưởng phúc của Chúa nhờ con người nhàn nhã ra vùng đất này có ơn Chúa khi họ đến đan viện Châu Sơn Nho Quan hành hương, thăm viếng Đốc tổng Giuse.

Trong thời gian gần đây, vài người đang chuyện tai nhau nghe tin cho rằng Đốc tổng Giuse lại sắp phải rời Châu Sơn đến nơi khác. Lý do có tin đồn này chưa thật rõ ràng. Có người cho rằng chính quy định số nhà hàng của ngài vẫn còn tồn, vì dân chúng khắp nơi vẫn đang đến với ngài. Tuy nhiên cũng có người cho rằng có một lý do đến gần hơn, nhưng thật đáng tiếc. Khi lý do này công bố, có thể vì bác ái, hay vì nhân danh một nhân đức nào đó, ngài sẽ rời Châu Sơn.

Nhân câu hỏi được nói chuyện thân mật với Đốc tổng Giuse, chúng tôi đến nói ra suy nghĩ của mình và đã được Đốc tổng Giuse giải đáp:

“Tôi cũng không hiểu tại sao lại có ý kiến đó. Nói về phương diện đời sống công dân, theo luật pháp người công dân có quyền tự do chọn nơi cư trú của mình. Đó là quyền căn bản chính trị. Còn về phương diện đời sống xã hội, tôi muốn chọn một nơi yên tĩnh để cứu người, tránh những xô bồ khác. Nhưng người đến đây là để cứu người để cùng chia sẻ, là rất tốt cho xã hội. Vì phạm đó không những là vì phạm quyền tự do công dân mà còn vì phạm quyền tự do tôn giáo”.

Ngài ung dung, nhưng có gì quan trọng trước các tin đồn. Cũng vậy, ngài buồn cười đùa bỡn: “Nếu ở đây không được, có lẽ tôi phải rời về Hà Nội, vì về pháp luật họ không cho tôi ở đó. Và về giáo luật, tôi thuộc về tổng giám phận Hà Nội”. Chúng tôi cũng cười vang phá vỡ bầu không khí: “Nếu được như vậy giáo dân chúng con sẽ rất hạnh phúc”.

Giám mục là người tiếp xúc với các tông đồ, nên dù đường nhiệm vụ hay đã gặp gỡ người phải rao giảng Lời Chúa và nâng đỡ anh chị em tín hữu. Một năm qua, tại Châu Sơn này các nhóm sinh viên, doanh nhân, trí thức, các hội đoàn, các dòng tu và các nhà giáo dục đã được Đốc tổng Giuse nâng đỡ rất nhiều trong đời sống tâm linh. Với sự hiện diện của ngài, Châu Sơn đang trở thành điểm hẹn của một tổng hợp dân chúng trong và ngoài công giáo. Với khung cảnh thiên nhiên xanh tươi và sông núi thơ mộng, không khí trong lành, với bầu khí cứu người trong lòng sâu xa và với sự đón tiếp với thân tình bác ái và cha mẹ hiền lành cao minh, Châu Sơn đang là một trung tâm tu đức cung cấp sự sống thiêng liêng cho Giáo hội đức Kitô giáo.

Sau khi cùng dùng cơm trưa với Đốc tổng Giuse Ngô Quang Kiệt, chúng tôi rời Hà Nội. Những cánh lúa bên đường cứ vươn lên đón ánh mặt trời, mục đích cho những người không khí trong lành do các nhà máy thải ra trở thành những đám mây che khuất ánh mặt trời.